

**Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen,
afdeling Oudenaarde,
STRAFZAKEN
Vonnis
30 augustus 2019**

Vonnisnummer:
2019 / 704

Notitienummer:

GE.55.99.1242/18

Beklaagden:

S. N. A.
861

OVK3 KAMER

Datum vonnis:
30 augustus 2019

In zake van het openbaar ministerie tegen :

S. N. A., geboren te (...) (Somalië) op (...), ingeschreven te (...), van Somalische nationaliteit.

- **thans aangehouden in de gevangenis te Oudenaarde**
- **beklaagde**

beklaagd van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

A verkrachting van kinderen boven volle leeftijd 14 jaar en beneden 16 jaar met verzwarende omstandigheden

de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, de misdaad gepleegd zijnde op de persoon van een kind boven de volle leeftijd van veertien jaar en beneden die van zestien jaar,
(art. 375 lid 1, 2 en 5, 378 lid 1, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de inverdenkinggestelde een persoon is die gewoonlijk of occasioneel met het slachtoffer samenwoonde en over dat slachtoffer gezag had.
(art. 377 lid 1 en 6, en 378 lid 1 Sw)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...).

B verkrachting van minderjarigen boven volle leeftijd 16 jaar met verzwarende omstandigheden

de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt. wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, de misdaad gepleegd zijnde op de persoon van een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar,
(art. 100 ter, 375 lid 1, 2 en 4, 378 lid 1. en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de inverdenkinggestelde een persoon is die gewoonlijk of occasioneel met het slachtoffer samenwoonde en over dat slachtoffer gezag had.

(art. 377 lid 1 en 4, en 378 lid 1 Sw)

Te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

C mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer, te weten de echtgenoot.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 sexies lid 1. 1° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

(art. 100 ter, 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 1° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

D opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht

(art. 392 en 398 lid 1 Sw)

met de verzwarende omstandigheden van art. 405 bis. 1° j° 405 ter Sw, met name dat de feiten werden gepleegd door een persoon die het minderjarig slachtoffer onder zijn bewaring had en met het slachtoffer gewoonlijk samenwoonde;

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

E onmenselijke behandeling met verzwarende omstandigheden

een persoon aan een onmenselijke behandeling, zijnde elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden intimideren, te hebben onderworpen, (art. 417 bis 2°, en 417 quater lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige door een meerderjarige persoon die occasioneel of gewoonlijk met het slachtoffer samenleefde. (art. 100 ter en 417 quater lid 3. 1° Sw)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

F valsheid in authentieke en openbare geschriften, door particulieren of openbare officieren en ambtenaren buiten de uitoefening van hun bediening gepleegd, en gebruik ervan - namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen

met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in authentieke en openbare geschriften valsheid te hebben gepleegd door namaking óf vervalsing van geschriften of handtekeningen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de hiervoren vermelde valse akte of van het hiervoren vermelde valse stuk gebruik te hebben gemaakt, namelijk:

de identiteitsdocumenten op naam van Q. M. D. met als geboortedatum 20/12/1990, de Somalische huwelijksakte van 24/08/2016 en de verblijfstitel op naam van Q. M. D., documenten waarvan kopij gevoegd is in het strafdossier als bijlagen 1, 2 en 3 bij het aanvankelijk proces-verbaal OU.45.L5.4297/2018 (stuk 1/8). (art. 193, 196 lid 1 en 3, 213 en 214 Sw)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

G wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden

zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, iemand te hebben gevangen gehouden, (art. 434 Sw)

met de omstandigheid dat de wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving langer dan een maand geduurd heeft.
(art. 436 Sw)

met de omstandigheid dat de gevangen gehouden persoon met de dood bedreigd is geweest. (art. 437 en 483 Sw)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van A. M. D., geboren te (...) op (...).

En inzake van

D. J., wonende te (...), in haar hoedanigheid van voogd van de minderjarige **A. M. D.**, geboren te (...) op (...).

- tussenkomen burgerlijke partij tegen beklagde bij akte aanstelling ter terechtzitting van 16 augustus 2019, vertegenwoordigd door mr. H. C., advocaat te Kluisbergen loco mr. L. R., advocaat te Zaventem.

-----

1. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de terechtzitting van 16 augustus 2019.

Gehoord Mier. H. C., advocaat te Kluisbergen loco Mter. L. R., advocaat te Zaventem, namens de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in de vordering, bij monde van substituut - procureur des Konings D. I..

Gehoord beklagde, bijgestaan door Mter. A. V., advocaat te Harelbeke.

De Nederlandse taal, omgezet naar de Somalische taal door de ons gevorderde tolk, werd gehanteerd voor de rechtspleging.

2. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

2.1. Verbetering van de dagvaarding

De identiteit van het slachtoffer bevat een fout. dit moet 'A. M. D. zijn (cf. rijksregister). De

rechtbank verbetert deze materiële fout.

Het woord 'inverdenkinggestelde' in de dagvaarding dient telkens te worden vervangen door 'beklaagde'.

2.2. Strafvordering

2.2.1. De dagvaarding werd rechtsgeldig betekend.

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van 06 augustus 2019 en de er in aangenomen vermelde verzachtende omstandigheden en is bevoegd.

De straffvordering is ontvankelijk.

2.3. Grond van de zaak

a) De feiten

2.3.1. Op 11.07.2018 belde A. M. D. de politie op, ze kon enkel haar adres meedelen en haakte dan in. De politie trof haar aan op het balkon van het appartement waar ze samenwoonde met haar partner, beklagde. A. M. D. had zichzelf opgesloten op het balkon. Ze verklaarde dat ze in 2016 tegen haar zin moest trouwen met beklagde, toen ze 15 jaar oud was, telefonisch, en toen naar België moest komen vanuit Somalië, in 2017. Op de huwelijksakte staat een foute datum. Haar moeder zorgde voor een vals Somalisch paspoort waarop stond dat ze geboren was in 1990. Haar man dwong haar tot seks en ze mocht het appartement niet verlaten, en kreeg geen geld. Ze moest van haar man medicatie nemen om er vrouwelijker uit te zien. Haar man zou haar doden indien ze zei dat ze maar 16 jaar was. Ze wilde niet terug bij haar man. Voor ze de politie belde, had haar man haar voor de zoveelste keer op de keel geduwd, omdat ze niet meekwam naar de slaapkamer.

De beklagde verklaarde tijdens de interventie aan de politie dat zijn vrouw geen respect heeft voor hem omdat ze geen seks wil met hem, wat haar plicht is.

De beklagde schreef ook een eigen verklaring neer, omdat in eerste instantie geen tolk Somalisch werd gevonden.

Die verklaring werd later vertaald en luidt als volgt:

"Wij waren grapjes aan het maken en ze lag in de woonkamer. Ik zei "kom naar de kamer wij gaan slapen" ik wilde seks met haar hebben. Ze weigerde en ze zei dat ze naar de politie zou bellen en ze begon te huilen.

Wij zijn in Somalië getrouwd en het heeft mij veel geld gekost om haar naar België te laten overkomen. Ze heeft geen respect voor mij als echtgenoot en ze zegt altijd dat ze vrij is. Ze is geboren op 20/12/1990."

2.3.2. Leeftijdsonderzoek in het UZA op A. M. D. op 26.07.2018 wees uit dat zij 14,5 jaar oud is met

een deviatie van 2 jaar.

2.3.3. Navraag bij DVZ leerde dat in 2016 voor A. M. D. een visum werd aangevraagd en in 2017 verkregen, voor gezinshereniging met haar echtgenoot (ingevolge religieus huwelijk dat zou hebben plaatsgevonden in 2011) te België.

2.3.4. De burens hadden 's nachts de vrouw regelmatig horen wenen en roepen en vermoedden dat ze werd geslagen en verkracht. De burens dachten dat het meisje veel te jong was om de echtgenote van de buurman te zijn.

2.3.5. Tijdens een audiovisueel verhoor verklaarde A. M. D. onder meer dat haar man haar al drie keer bij de keel had gepakt en dat ze tegen haar zin moest seks hebben met hem, als ze niet meewerkte werd hij gewelddadig. Telkens ze ruzie hadden, sloeg hij haar. Ze mocht niet naar buiten, hij isoleerde haar een beetje. Ze mocht niks van haar man, op een gegeven ogenblik kreeg ze zelfs geen eten. Haar man was voordien al vier keer getrouwd maar kon geen kinderen krijgen.

Begin 2018, tijdens de ramadan, nadat beklagde haar heel hard had geslagen, ging ze 20 dagen naar haar zus in Nederland. Haar zus had voor haar een ticket gekocht. Beklaagde belde haar toen dag en nacht maar ze nam niet op. Toen ging ze terug naar België en bleef nog elf dagen bij beklagde, tot de tussenkomst van de politie.

Beklaagde had haar eens naar Kortrijk laten gaan voor een feest.

In een volgend verhoor verklaarde A. M. D. dat zij besneden werd in Somalië en haar vagina werd dichtgenaaid. De seksuele contacten met haar man waren daarom zeer pijnlijk. Haar man weigerde met haar naar de dokter te gaan om haar te laten 'openen', zoals normaal moet gebeuren. Sedert de aanhouding van haar man werden zij en haar familie bedreigd vanuit Somalië. Ze was enorm bang. De familie van beklagde vertelde dat ze ervoor moet zorgen dat beklagde vrijkomt. Zij wil dit ook, dan heeft ze de problemen niet meer.

Haar man regelde voor haar de overkomst naar België, via Oeganda, met een smokkelaar. In Oeganda werden de papieren geregeld.

Tijdens de ramadan had haar man haar geslagen omdat ze geen seks wilde met hem.

Ze moest van hem een behandeling ondergaan bij de gynaecoloog om zwanger te worden. Ze ging naar school in (...), in de voormiddag, daarna moest ze naar huis van haar man.

Ze mocht nooit zeggen hoe oud ze was aan de mensen, anders zouden ze haar terug sturen naar Somalië.

2.3.6. A. M. D. onderging in België na de aanhouding van beklagde een correctieoperatie aan de vagina gezien zij verwondingen had ingevolge haar 'type3' - besnijdenis, wat onder meer inhoudt dat de vagina wordt dichtgenaaid, op 7-jarige leeftijd. Door de besnijdenis had ze een cyste ontwikkeld en waren er urinaire problemen.

De voogd van A. M. D. zorgde voor een nieuw telefoonnummer wegens de bedreigingen door de familie van beklagde uit Somalië.

2.3.7. De beklagde werd verhoord. Hij verklaarde in 2011 te zijn getrouwd in Somalië met Q. M. D., die hij daar had leren kennen. De huwelijksakte werd pas opgesteld in 2016 maar het huwelijk voor de imam gebeurde op 15.03.2011. De akte werd opgesteld omdat zijn vrouw naar België moest kunnen komen. Zij bracht de akte mee. Hij betaalde 1500 dollar voor het huwelijk aan zijn schoonmoeder. Hij betaalde ook alle onkosten voor de reis van zijn vrouw naar Oeganda en België. Het klopt niet dat de moeder van zijn vrouw valse identiteitsdocumenten afleverde. Hij was voordien niet getrouwd.

Volgens hem is zijn vrouw 29 jaar oud. Er waren seksuele contacten vanaf februari 2017. Zijn vrouw ging naar school in (...) en zij gingen ook samen het huis uit.

Hij ontkende dat zijn vrouw werd gedwongen tot seks en dat hij haar zou hebben geslagen. Op de dag van de politionele tussenkomst had hij haar niet naar de keel gegrepen. Hij had niet gezegd tegen politie dat zijn vrouw geen seks wilde met hem. Hij had wel haar gsm afgenomen. Hij had haar niet gedwongen om medicatie te nemen om er vrouwelijker uit te zien.

Aan DVZ vertelde beklagde dat hij in 2011 huwde met Q. M. D., toen 25 jaar oud.

Aan de gemeente (...), bij de aanvraag van zijn A-kaart, verklaarde beklagde dat hij vrijgezel was.

2.3.8. De leeftijdsbepaling van A. M. D. stemt niet overeen met de geboortedatum vermeld op de diverse identiteitsdocumenten, afgeleverd in Somalië en Oeganda, de verblijfstitel en huwelijksakte.

2.3.9. Het verhoor dat A. M. D. moest afleggen bij DVZ in het kader van huidig dossier stemt volledig overeen met de verklaringen die zij aflegde aan de politie, aldus de speurders.

2.4. 10. Voor de fertiliteitsbehandeling in het AZ te Zottegem werd verklaard dat A. M. D. 26 jaar oud was.

2.3.11. In een herverhoor bleef beklagde bij zijn initiële verklaring. Hij had betaald voor de reis van A. M. D. naar België. Hij bleef erbij dat hij dacht dat A. M. D. meerderjarig en volwassen was. Zijn vrouw was vrij bij hem. Hij ontkende haar te hebben geslagen of verkracht.

b) Beoordeling

2.3.12. De beklagde wordt vervolgd voor feiten van verkrachting van een 14- tot 16-jarige met verzwarende omstandigheden (A), mensenhandel met als doel prostitutie of seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden (C), opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden (D), onmenselijke behandeling met verzwarende omstandigheden (E), valsheid in authentieke of openbare geschriften en gebruik van valse stukken (F) en wederrechtelijke vrijheidsberoving (G).

Ter terechtzitting werden alle tenlasteleggingen betwist.

2.3.13. Valsheid in geschrifte bestaat erin de waarheid te vermommen met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, op een bij de wet bepaalde wijze, in een door de wet beschermd geschrift, waaruit een nadeel kan ontstaan; een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, met andere woorden dat zich aan het openbaar vertrouwen opdringt zodat de overheid of particulieren die er kennis van nemen of aan wie het wordt voorgelegd, overtuigd kunnen worden van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het rechtsfeit die in dat geschrift zijn vastgelegd of gerechtigd kunnen zijn daaraan geloof te hechten (vgl. Cass. 25 oktober 2017, P.2017.0277.F).

Het moreel bestanddeel van valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken bestaat hetzij in bedrieglijk opzet, hetzij in het oogmerk om te schaden. Bedrieglijk opzet is het opzet zichzelf of een ander een onrechtmatig voordeel te verschaffen. Er is bedrieglijk opzet zodra de dader enig voordeel of enige winst beoogt, die hij niet zou hebben behaald indien hij het waarheidsgetrouw karakter van het geschrift had geëerbiedigd (vgl. Cass. 17 oktober 2017, P. 16.1130.N, www.cass.be).

Authentieke en openbare geschriften hebben precies tot doel akten en feiten vast te stellen *erga omnes*.

De beklaagde wordt vervolgd als (mede)dader aan de vervalsing en het gebruik van de documenten onder stuk 1/8 van het strafdossier, zijnde: een Somalisch document 'Certificate of identity confirmation', een Somalische geboorteakte, een Somalische huwelijksakte en een Belgische verblijfstitel.

Uit het onderzoek is gebleken dat A. M. D. niet geboren is op 20/12/1990. Wetenschappelijk onderzoek heeft uitgewezen dat zij in 2018 14,5 jaar oud was, met een deviatie van maximum twee jaar. Dit bevestigt ook de eigen verklaring van het slachtoffer, die tijdens de politionele tussenkomst bij haar thuis vertelde dat zij in werkelijkheid 16 jaar oud was. A. M. D. heeft ook verklaard dat zij niet in 2011 is getrouwd met beklaagde, zoals vermeld op de huwelijksakte, maar wel in 2016.

Uit het strafdossier blijkt dat de beklaagde zonder twijfel op de hoogte moet geweest zijn van het feit dat zijn echtgenote onmogelijk kon geboren zijn op 20/12/1990. Zij zou dan immers in 2011, ogenblik waarop hij naar eigen zeggen trouwde met haar, 21 jaar oud geweest, terwijl zij dan in werkelijkheid slechts 9 jaar oud zou geweest zijn. De beklaagde verklaarde zelf ter zitting dat zijn bruid in ieder geval geen 9 jaar oud was. De verklaring van de beklaagde over de huwelijksdatum is in het licht van die gegevens ongeloofwaardig zodat moet worden aangenomen dat het huwelijk zich inderdaad, zoals het slachtoffer aangeeft, in 2016 moet hebben voltrokken, reden ook waarom de documenten in 2016 werden opgesteld.

Volgens het slachtoffer heet zij A. M. D. en niet Q. M. D., er is geen reden om te twifelen aan de waarachtigheid van haar verklaring in deze, zodat kan gesteld worden dat de naam ook werd vervalst.

Gezien uit de verklaring van het slachtoffer blijkt dat de beklaagde haar moeder reeds een tijd kende voor het huwelijk moet hij ook geweten hebben wat haar echte naam was. De

naamswijziging kaderde in het opzet om de ware identiteit van A. M. D. als minderjarig meisje te verhullen, zodat ook hier het mededaderschap aan de vervalsing vast staat, alsook het gebruik van het valse stuk.

Het staat dan ook vast dat de geboortedatum en de naam op het document 'Certificate of identity confirmation' en de Somalische geboorteakte, de huwelijksdatum en naam op de huwelijksakte en de naam op de Belgische verblijfstitel vervalst zijn.

De Somalische documenten werden opgesteld in 2016, dus toen beklaagde reeds in België was. De documenten waren nodig om het slachtoffer naar België te laten overbrengen, operatie waarbij beklaagde betrokken was, zo blijkt uit zijn eigen verklaring.

Gezien de beklaagde, samen met de moeder van het slachtoffer deze documenten liet opstellen teneinde het slachtoffer naar België te laten overkomen als zijn meerderjarige bruid, dan wel haar hier te laten verblijven, zijnde het voordeel dat hij beoogde, is hij schuldig als mededader aan valsheid in geschriften en het gebruik ervan, wat deze documenten betreft

Tenlastelegging F is bewezen.

2.3.15. Verkrachting is elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt.

Toestemming is er niet wanneer de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamenlijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer (art. 375 Sw). Deze opsomming is niet beperkend, doch louter exemplatief. De afwezigheid of gebrek aan toestemming kan ook uit andere feitelijke gegevens blijken (vgl. Cass. 30 oktober 2007, P.07.0982.N).

Uit het strafdossier blijkt dat beklaagde en A. M. D. niet huwden in 2011, doch integendeel het huwelijk plaatsvond in 2016 toen beklaagde reeds in België was. De eerste seksuele betrekkingen vonden dan ook plaats vanaf februari 2017, na aankomst van het slachtoffer in België.

Het geheel van de gegevens in het strafdossier laat toe te besluiten dat A. M. D. niet instemde met de seksuele betrekkingen.

De eerste verklaring in die zin van het slachtoffer werd door haar herhaaldelijk bevestigd in navolgende verhoren.

Toen A. M. D. naar België kwam, had zij haar echtgenoot nog niet gezien en was er door haar naasten gelogen over haar geboortedatum om het te laten uitschijnen dat zij meerderjarig was. Zij bevond zich in een precare situatie en kende haar echtgenoot niet.

A. M. D. onderging een besnijdenis Type 3 in Somalië en haar vagina was nog dichtgenaaid toen zij in België aankwam en de seksuele penetratie door haar echtgenoot begon. A. M. D. verklaarde dat haar echtgenoot haar niet wilde meenemen naar de dokter om haar te laten openen alvorens seksuele betrekkingen met haar te hebben. De rechtbank heeft de beklaagde hierover expliciet bevraagd op de zitting, waarop de beklaagde, tegen de inhoud van het strafdossier, bleef volhouden dat de eerste seksuele betrekkingen plaatsvonden in Somalië, daarmee de vraag ontwijkend naar zijn handelingen op Belgisch grondgebied en het mogelijk strafbaar karakter ervan. Tegen de politie zei beklaagde dat zijn vrouw geen seks met hem wilde hebben, terwijl dit haar plicht is.

Gezien het feit dat A. M. D. nog maar 15 jaar oud was toen de seksuele handelingen startten en zij zonder enige omkadering naar een vreemd land werd gebracht bij een haar onbekende man, gezien de seksuele betrekkingen bijzonder pijnlijk moeten geweest zijn door haar seksuele verminking waarvan de beklaagde zeker op de hoogte was, gelet op de volgehouden en overeenstemmende verklaringen van A. M. D., de verklaringen van de burens die herhaaldelijk geschreeuw hoorden van A. M. D., komende vanuit de slaapkamer, en de eigen verklaring van de beklaagde die stelde dat het de plicht was van zijn echtgenote om seks met hem te hebben, acht de rechtbank het genoegzaam bewezen dat A. M. D. werd gedwongen tot seksuele handelingen met penetratie met de beklaagde. Tenlastelegging A is bewezen, inclusief de verzwarende omstandigheid, gezien dader en slachtoffer samenwonende partners waren.

2.3.16. Mensenhandel veronderstelt de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van controle over hem of haar, in casu met als doel de prostitutie of een andere vorm van seksuele uitbuiting van het slachtoffer. Artikel 433quinquies Strafwetboek beoogt ook de persoon die zich aan het einde van het netwerk bevindt.

Beklaagde heeft niet alleen actief meegewerkt aan de overbrenging van A. M. D. naar België, en daarvoor alle kosten vergoed, en aan haar opvang, hij heeft ook zelf haar seksueel uitgebuit in de zin van de wet, die geen bijzondere vorm van uitbuiting vooropstelt. De overbrenging gebeurde ook met dat doel, weliswaar in het kader van een (gedwongen) huwelijk, doch dit sluit de strafbaarstelling niet uit.

Gezien A. M. D. minderjarig was, beklaagde haar echtgenoot/partner was, en nu A. M. D. geen enkel netwerk had in België, geen zelfstandige toegang had tot financiële middelen en zij zich aldus in een precaire sociale toestand bevond (noch afgezien van haar leeftijd, die op zich haar toestand precair maakte), zijn ook de verzwarende omstandigheden bewezen.

De schuld van de beklaagde aan tenlastelegging C staat vast.

2.3.17. Het misdrijf van opzettelijke slagen of verwondingen vereist niet noodzakelijk verscheidene slagen of verscheidene verwondingen en kan bestaan in één enkele slag (of in één enkele verwonding) (vgl.: Cass., 7 januari 1957, *Pas.*, 1957, I, 497; 1957, 305).

Onder slagen in de zin van artikel 398, eerste lid, Sw. wordt onder meer verstaan een schok of een stoot tegen een menselijk lichaam, waardoor het in bruuske aanraking komt met een ander voorwerp van harde aard (vgl.: Cass., 7 februari 2017, AR P.2015. 1096.N, www.juridat.be).

Om van een slag zoals gesanctioneerd door artikel 398 Sw. te kunnen spreken, volstaat het dat het lichaam van de mens, door toedoen van de dader, met geweld in aanraking werd gebracht met iets hards (vgl.: Cass., 28 november 1932, *Pas.*, 1933, I, 31).

Een verwonding betekent een uitwendig of inwendig letsel, hoe licht ook, dat aan het menselijk lichaam van buiten uit door een mechanisch of chemisch op de lichaamsgesteltenis inwerkende oorzaak wordt toegebracht (vgl.: Cass., 5 februari 1935, *Pas.*, 1935, I, 144; Cass., 28 november 1949, AC, 1950, 180, *Pas.*, 1950, I, 197, *R. W.*, 1949-50, 1405 en *R.D.P.*, 1949-50, 455).

Het wanbedrijf *opzettelijk* toebrengen van verwondingen of slagen vereist als moreel bestanddeel slechts algemeen opzet, dit is het wetens en willens stellen van de bij de wet verboden handeling die bestaat in het aantasten van de fysieke integriteit van de persoon aan wie de verwondingen of

slagen worden toegebracht (vgl. : Cass. 6 januari 1998, AR P.97.1353.N, www.juridat.be; Cass., 13 november 2012, AR P.2012.1398.N, www.juridat.be).

Er werden geen verwondingen vastgesteld bij A. M. D. en er zijn geen andere elementen die wijzen op slagen of verwondingen toegebracht door beklaagde behalve de verklaring in die zin van A. M. D.. Evenmin is bewezen dat de beklaagde een slag in voormelde zin heeft toegebracht. De vrijspraak dringt zich op voor tenlastelegging D.

2.3.18. Een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 417bis 2° Strafwetboek is elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren. Een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 EVRM is elke daad waarbij opzettelijk hevige pijn of ernstig lichamelijk of moreel leed wordt toegebracht (vgl. Cass. 21.12.2011, P.11. 2042.F, www.cass.be).

Gezien de beklaagde A. M. D. gedurende anderhalf jaar verkrachtte, terwijl het jonge meisje ernstige genitale verminking had ondergaan in haar thuisland waarbij haar vagina was toegenaaid, dit terwijl zij zich zonder enige omkadering in een vreemd land bevond waarvan zij de taal niet sprak, nadat zij was gesmokkeld naar België door toedoen van haar familie en haar echtgenoot die zij nog nooit had gezien, besluit de rechtbank dat beklaagde A. M. D. heeft onderworpen aan onmenselijke behandeling, zodat tenlastelegging E bewezen is.

2.3.19. De wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding is een voortdurend misdrijf. De gevangenhouding is het weerhouden van een persoon in een bepaalde plaats, zodanig dat deze, in acht genomen de feitelijke omstandigheden, in de onmogelijkheid is zich te bevrijden of hulp in te roepen. De vrijheidsberoving is wederrechtelijk indien zij wordt uitgevoerd door iemand die daar de bevoegdheid niet toe heeft. In casu volstaat het algemeen opzet (privépersoon).

A. M. D. heeft verklaard dat zij van haar man enkel om naar school te gaan het huis alleen mocht verlaten, doch anderzijds blijkt dat zij in de mogelijkheid geweest haar zus te gaan bezoeken in Nederland. Tevens zijn er geen aanwijzingen dat zij in de materiële onmogelijkheid werd geplaatst om het huis te verlaten of dat zij op een andere wijze werd gevangen gehouden door de beklaagde. Het feit dat zij, indien zij alleen de woning zou verlaten voor langere tijd, niet zelfredzaam was bij gebrek aan sociale of familiale omkadering, geld of kennis van de taal, volstaat niet om te besluiten dat er sprake was van wederrechtelijke vrijheidsberoving. De vrijspraak dringt zich op voor tenlastelegging G.

2.4. Straftoemeting

2.4.1. De feiten omschreven onder tenlasteleggingen A, B, C, E en F zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

2.4.2. . De rechtbank houdt bij het bepalen van het soort straf en de omvang van de straf rekening met de aard en de objectieve ernst van de feiten zoals deze werden bewezen verklaard. Ook houdt de rechtbank rekening met de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit diens strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie voor zover deze aan de rechtbank bekend zijn. De op te leggen straf moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst nog zulke feiten te plegen.

2.4.3. Door het plegen van deze feiten heeft de beklaagde aangetoond dat hij onvoldoende respect heeft voor de geldende rechtsregels en in het bijzonder voor andermans fysieke en psychische integriteit.

De beklaagde heeft de facto een kind gekocht en haar vervolgens laten overkomen uit haar thuisland, Somalië, naar België, waar ze verder niemand kende en waar ze volledig op hem aangewezen zou zijn, onder het voorwendsel dat zij zijn meerderjarige echtgenote was, in het kader van gezinshereniging. Het slachtoffer diende alle taken te vervullen die beklaagde verwachtte van een echtgenote, inclusief gedwongen seksuele relaties en dit terwijl het meisje op jonge leeftijd was onderworpen aan ernstige seksuele verminking, zodat de verkrachtingen haar des te meer leed toebrechten. De beklaagde kon anderhalf jaar zijn gang gaan. Aan het slachtoffer werden de minieme kansen ontnomen die haar nog restten om op haar eigen tempo haar seksuele beleving te ontwikkelen.

De beklaagde dient zich in België aan de wet te houden en kan zich niet verschuilen achter culturele verschillen of gewoontes. De rechten van het slachtoffer die hij heeft geschonden zijn trouwens universele mensen- en vrouwenrechten (zie onder meer artikels 3 en 5 Universele Verklaring van de Rechten van de Mens).

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Hij verzocht, in ondergeschikte orde, hem een straf met probatievoorwaarden op te leggen.

Gelet op de ernst van de feiten en de gevolgen ervan voor het slachtoffer acht de rechtbank een probatiemaatregel op heden niet opportuun. Eerder dient gedacht te worden aan een voldoende lange en effectieve bestraffing teneinde de beklaagde te wijzen op het maatschappelijk volstrekt ontoelaatbare karakter van de door hem gepleegde feiten. De beklaagde zal aan zijn re-integratie kunnen werken in het kader van een voorwaardelijke invrijheidstelling.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde straf aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt. Om precies van aard te zijn de beklaagde de ernst en de draagwijdte van zijn fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hem ertoe moet aanzetten in de toekomst zijn verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting, noch met betrekking tot de gevangenisstraf, noch met betrekking tot de geldboete op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklaagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de rechtsregels.

2.4.4. De beklaagde dient als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan slachtoffers

van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redder die, sedert 17 december 2005, 25 euro bedraagt en sinds 1 januari 2017 dient vermeerderd te worden met 70 opdecimes tot 200 euro (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en houdt geen straf in.

2.4.5. Artikel 91, 2e lid van het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950 (zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november 2012) verplicht de rechter voor elke criminele, correctionele en politiezaak aan iedere veroordeelde een vergoeding bedraagt op te leggen, die thans 54,76 euro bedraagt.

2.4.6. Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenkinggestelde, beklaagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

2.4.7. Overeenkomstig de artikelen 162, 1° lid en 194 van het wetboek van strafvordering, verwijst ieder veroordelend vonnis, uitgesproken tegen de beklaagde (en tegen de personen die voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijk zijn), hem/haar in de kosten, jegens de openbare partij.

3. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

3.1. Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich klaagt, niet was gesteld.

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

3.2. De benadeelde stelde zich burgerlijke partij en vraagt een morele schadevergoeding van 10.000,00 euro.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

Gelet op de ernst van de feiten en de impact ervan op het jonge slachtoffer kent de rechtbank een morele schadevergoeding toe van 5.000,00 euro. Er worden enkel gerechtelijke interesten

gevraagd.

Krachtens artikel 162bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend vonnis, uitgesproken tegen de beklaagde en tegen de personen die voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijk zijn, hen tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek.

De omvang hiervan wordt bepaald in functie van de burgerlijke vordering op; 1.080,00 euro, zijnde het basisbedrag.

3.3. Overeenkomstig artikel 379, 2e lid van het Burgerlijk Wetboek wordt de toegekende schadevergoeding geplaatst op een geblokkeerde rekening die op naam van de minderjarigen is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar is tot het tijdstip van de meerderjarigheid van de minderjarigen.

Gelet op de artikelen:

40, 65, 66, 100, 100ter, 193, 196 lid1-3, 213, 214, 375 lid1-2-4-5, 377 lid1-6, 378 lid1, 389 par1lid1, 392, 398 lid1, 405 bis1°j°, 405 ter, 417 bis2°, 417 quater lid1 lid3.1°, 433 quinquies§§1.1°-2-4, 433 novies§§1-5. 433 sexes lid1, 1°-2. 433 septies lid1.1°-2, 434, 436, 437, 483 strafwetboek ;
KB 28.12.1950, zoals gewijzigd ;
28, 29 Wet 1.8.1985 ;
wet 5.3.1952, zoals gewijzigd
4 §3 van de wet van 19 maart 2017 ;
4 wet 26.6.2000 ;
162, 163, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek strafvordering ;
1382 burgerlijk wetboek
2KB 26 oktober 2007 + 1022 Ger. Wb.
wet 15.6.1935 ;
door de voorzitter ter zitting aangeduid.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, rechtdoende in eerste aanleg en **op tegenspraak** :

OP STRAFGEBIED

- **verbetert** de dagvaarding

- door het woord 'inverdenkinggestelde' telkens te vervangen door 'beklaagde'
- door de naam 'A. M. D.' te vervangen door 'A.M.D.'

- **spreekt** de beklaagde, S. N. A. , vrij voor de feiten van de **tenlasteleggingen D en G**.

- **veroordeelt** de beklaagde, S. N. A., voor de feiten van de **tenlasteleggingen A, B, C, E en F samen tot :**

een **hoofdgevangenisstraf** van acht jaar

Ontzettingen zedendelinquenten :

- **ontzet** de beklaagde, conform **art. 433 novies § 1** van het strafwetboek, van de rechten bepaald in art. 31, lid 1 van het strafwetboek om gedurende een termijn van **tien jaar:**

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;

2° verkozen te worden;

3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;

4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;

5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdrage - vergoeding – kosten:

- spreekt tegen de beklaagde de verplichting uit een **bijdrage** te betalen van éénmaal vijftientig euro verhoogd met 70 opdecimes (x8) en aldus gebracht op 200 euro tot financiering van het **bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.**

- veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het **Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.**

- legt bovendien aan de veroordeelde een **vergoeding** op van 54,76 euro.

- veroordeelt de beklaagde tot de **proceskosten**, wat de openbare partij betreft: tot op heden in het geheel begroot op 460,50 euro.

Overtuigingstukken:

- stelt de hierna volgende overtuigingsstukken ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar recht: 1227/19, 892/19.

- beveelt de teruggave aan de beklaagde van de voorwerpen neergelegd onder overtuigingsstaat 1144/19.

- beveelt de voeging aan het dossier van de volgende overtuigingsstukken: 1200/19, 1199/19,

1235/19.

OP BURGERLIJK GEBIED

- verklaart de vordering van de burgerlijke partij D. J., voogd over de persoon van A. M. D. ontvankelijk en deels gegrond.

en veroordeelt beklaagde S. N. A. tot betaling aan de burgerlijke partij A. M. D. van de som van 5.000,00 euro, en de gerechtelijke interesten aan de wettelijke rentevoet vanaf vandaag.

en veroordeelt beklaagde S. N. A. tot betaling aan de burgerlijke partij A. M. D. van de rechtsplegingsvergoeding bepaald op 1.080,00 euro, en de kosten.

De rechtbank wijst het meer en of anders gevorderde af als ongegrond.

Beveelt dat overeenkomstig artikel 379, 2e lid B.W. de toegekende schadevergoeding op een geblokkeerde rekening wordt geplaatst die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar is tot het tijdstip van de meerderjarigheid van de minderjarige

*****

Bijkomende informatieverplichting (artikel 195 Sv).

In toepassing van artikel 195 Wb. Sv. stelt de rechtbank, ter inlichting van de partijen die in deze zaak betrokken waren (ongeacht of deze partijen al dan niet aanwezig zijn tijdens de uitspraak van dit vonnis in de openbare terechtzitting) vast :

- a) de effectieve gevangenisstraf, opgelegd in dit vonnis zal worden tenuitvoergelegd (o.a.) conform de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten, althans in zoverre en op voorwaarde dat deze bepalingen in werking zullen zijn getreden op het ogenblik van de strafuitvoering (zie artikel 109 van deze wet, gepubliceerd in het B.S. d.d. 15 juni 2005, alsmede de uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd in toepassing van dit artikel van deze wet);
- b) de veroordeelde (dit is een natuurlijke persoon die veroordeeld is tot een vrijheidsstraf krachtens een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan) kan, in het kader van deze strafuitvoering, toekenning bekomen van zgn. "strafuitvoeringsmodaliteiten". In de wet van 17 mei 2006 wordt nader bepaald welke overheden daartoe bevoegd zijn en op welke wijze dit kan geschieden (het betreft de Minister van Justitie, de strafuitvoeringsrechter (dit is de voorzitter van de strafuitvoeringsrechtbank) of strafuitvoeringsrechtbank - de in de wet voorziene strafuitvoeringsmodaliteiten betreffen: de uitgaansvergunning, het penitentiair verlof, de onderbreking van de strafuitvoering, het elektronisch toezicht, de beperkte detentie, de voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorlopige invrijheidstelling met het oog op het verwijderen van het grondgebied of de

overlevering, de voorlopige invrijheidstelling om medische redenen en de omzetting van een vrijheidsstraf In een werkstraf).

Dit vonnis is gewezen door de **O VK3 kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde**, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld

- M. D., rechter, voorzitter van de kamer;
- S. V. d. B., rechter,
- V. V. H., plaatsvervangend rechter, hiertoe aangewezen bij beschikking van de afdelingsvoorzitter dd. 08/01/2016 ;

en op de openbare terechtzitting van **dertig augustus tweeduizendnegentien** uitgesproken door de voorzitter van de kamer M. D.,

in aanwezigheid van eerste substituut-procureur des Konings de heer B. M.

en met bijstand van L. B., griffier.